

gaaende Varsel af et Aar; i Mangel af Opsigelse skal Overenskomsten have en ubegrænset Varighed, med Mulighed for Udløb i Henhold til en Bestemmelse taget af Folkeforbundsraadet.)

Artikel 35.

Fra den at regne kan denne Overenskomst tiltrædes i enhver Stats Navn, der er Medlem af Folkenes Forbund, eller hvis Omraade ligger imellem eller grænser op til de Stater, der har underskrevet eller tiltraadt.

Tiltrædelsesinstrumenterne skal tilstilles Generalsekretæren ved Folkenes Forbund, som skal give Meddelelse om Modtagelsen til alle Medlemmer af Folkeforbundet, saavel som til de høje kontraherende Parter, der ikke maatte være Medlemmer af dette.

Til Bekræftelse heraf har de ovennævnte Befuldmægtigede undertegnet denne Overenskomst.

Udfærdiget i....., den.....

Tosidet Overenskomst om Ikke-Angreb.

(Traktat F.)

(Fortegnelse af Statsoverhovederne)

.....
har

Idet de fastslaar, at de internationale Domstole er forpligtede til at respektere de Rettigheder, der er hjemlet ved Traktater, eller som fremgaar af Folkerettens Regler;

I Erkendelse af, at hver enkelt Stats Rettigheder ikke kan ændres uden med dennes Samtykke,

I Betragtning af, at en nøje Overholdelse af Fremgangsmaaderne til Bilæggelse ad fredelig Vej under Folkeforbundets Auspicier, gør det muligt at naa til en Afgørelse af alle internationale Tvistigheder;

I Ønsket om, paa et fast Grundlag, at knytte Forbindelser til Samarbejde i gensidig Tillid mellem deres respektive Lande, og at sikre sig yderligere Garantier for Freden indenfor Folkeforbundets Ramme;

besluttet i dette Øjemed at afslutte en Overenskomst, og har som deres Befuldmægtigede udpeget:

.....
som efter at have meddelt hverandre deres Fuldmagter, der fandtes i god og behørig Form, er blevet enige om følgende Bestemmelser:

Kapitel I. — Ikke-Angreb.

Artikel I.

De høje kontraherende Parter forpligter sig gensidig til ikke overfor den anden Part at foretage noget Angreb eller Indfald, og til ikke i noget Tilfælde at gribe til Krig overfor den anden Part.

Dog gælder denne Bestemmelse ikke, naar det drejer sig om:

1. Udøvelsen af Retten til lovligt Forsvar, det vil sige til at modsætte sig et Brud paa den Forpligtelse, der indeholdes i Artikel I, første Stykke.